

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETÉSI ÁR:		Felelős szerkesztő:	Kiadótulajdonos:	HIRDETÉSEKET
Egész évre . . . 12 kor.	Negyedévre . . . 3 kor.	dr. BALOGHY ERNŐ.	BITTERMANN NÁNDOR.	és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal vesz fel.
Félévre 6 kor.	Egyes szám ára 20 fillér.			MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PÉNTEKEN.

Társadalmunkról.

Az állami életnek két fontos tényezője van. Egyik a kormányzati, másik a társadalmi politika. Kormányzati politikának az ország jogos birálata alatt áll, valahányszor iparunk, kereskedelmünk hiányaival foglalkozunk. Társadalmi politikánk, sajnos, alig foglalkozik e kérdésekkel, pedig ezeket éppen neki kell megoldania. Nincs iparunk, nincs kereskedelmünk: szálló ige. S miközben az egész felelősséget kormányzati politikánkra hártják, tétlenül nézzük, hogy a külföld ipara, a külföld kereskedelme uralkodik piacainkon. Bizony nincs iparunk, nincs kereskedelmünk és miért nincs? Mert nincs sem kereskedőnk, sem iparosunk. Nincs pedig azért, mert felfuvalkodott, gögős társadalmi felfogásunk irtózik a munkáskéztől s kalmárnak nevezi a kereskedőt, kivel csak előszobájában tárgyal az „ur“. Az ötvenholdas, adósságban nyakig uszó, hétszilvafás ember kehes lovai által vontatott ócska batárjában, a jövő évi termésre kunyorált előleggel viszi a fiát gimnáziumba. Nagyságos címet álmodik a csemetének s jogászt, orvost,

de mindenesetre urat akar nevelni belőle. S az urficska legtöbbször csak játszva bukdácsol át az osztályokon. Jól tudja az apja, még jobban az anyja, hogy nem képes tanulni a fia, azért a négy osztályt végzett fiút még sem adja iparosnak. Kiegészít a szeme szégyenében, megfordulna a sírjában, nem tudom, melyik törökverő őse, ha szurtos kezű, kerges tenyerű becsületes iparos lenne belőle. Inkább legyen diurnista — s a szegény gyerek körmöl egész életében, álmodozik a multak fényéről, amivel teletöltötte fejét a papája. Lassankint pedig nehéz viszonyai közepette megundorodik a világtól, önmagától és vagy sikkaszt, vagy csal és élődik ember-társain. Ha pedig célt ér, diplomával kezében, mi lesz belőle? Atka a társadalomnak, stréberje a világnak. Angliában lordok és pairek iparosok. Vállalataik hire bejárja a nagy világot s neve tiszteletet ébreszt tul a tengeren is. S ezek az acélkirályok, ezek a milliók urai nem kívánnak más címzést, csupán azt, ami mindenkinek kijár, hogy sir, nálunk a legutolsó diurnista ősi címerén esett csorbának tekinti, ha a kávéház-

ban nem szólítják nagyságos urnak. Ha csupán emberi hiúság volna, mit sem érdemelne az egész: Azonban, sajnos, ez az urhatnáság nálunk rettenetes következményeket teremtett. Ez az urhatnáság teremtette meg nálunk a tisztviselői pályák tultermelését. Nincs a világon sehol annyi nonsens állás, mint nálunk.

A kataszter végzett urak menedéke volt s mikor aztán a végzett urak kilincselése a kegyelmes urak ajtaján itt is tultermelést teremtett s a végzett urak különösen fogták fel a földet s az istenadta népet, törvénnyel kellett korlátozni a menedéket, akkor szerveztek felügyelői állásokat. Van itt nálunk a szeméttől kezdve minden fogható és nem fogható dologra felügyelőség, segéd- és főbiztosság. A selymet, a tejet, a kenyeret, a cukrot, a bort, a szarvas és nem szarvas marhát, a ló- és marhatenyésztést, a csillagokat és a földet, azok eltérését és a delejes voltát, az anyakönyvet, a határt, az erdőt, a vizet, mind felügyelők ügyelik fel; s őket felülvizsgálók vizsgálják felül. Mert hát kis- és nagydoromai, felső- és alsó-

A BÁCSKA tárcája.

Eljössz-e velem?

Eljössz-e velem, ha bívni foglak téged,
Ahogy megfogadtad, ahogy megígérted?
Le tudsz-e mondani szülről, testvérről?
Követni fogsz-e majd jajszó, panasz nélkül?
El vagy-e készülve harora, kützelemre,
Rá mered-e bizni sorsod a kezemre,
Készen talállak-e, ha eljövök érted,
Ahogy megfogadtad, ahogy megígérted?

És hogyha majd egyszer szétfoszlik az álom,
Amely lágy szelíden pihent szempilládon,
Ha lelked ábrándja szétrebben, elszéled
S egész valójában eléd áll az élet.
Hogyha majd engem is kützeni látsz ottan,
Ahol annyi élet vész el a habokban,
Ha feltöredez majd két kezem te érted,
Szeretni fogsz-e úgy, ahogy megígérted?

És ha majd célomat soha el nem érem,
Ha az lidércfényként lobogva az éjben,

Maga után ragad, biva, csalogatva,
S én erőmet veszítve elvérzem a harcban,
Ha majd ott fekszem kűnn a sírban halottan,
S te magadra maradsz árván, elhagyottan,
Ha velem temetik hited, reménységed,
Meg fogsz-e siratni, ahogy megígérted?
Eichardt Károly.

Erzsébet királynénk.

* Nem fog ki az időmulás bomlasztó ereje a mi Erzsébet királynénk emlékezetén. Alakja Génius gyanánt, megdicsőítve ott lebeg a magyar nemzet szeretetének verőfényes égboltozatán és minden esztendő elmúltával új fénysugár szövődik be abba a glóriába, melyet feje körül látunk tündökölni. A magyar hőrosok és vértanuk fölséges sorozatában látjuk őt lebegni szemeinkkel: azok között, akik a mi földi boldogságunkat a titokszerű felsőbb hatalmakkal összekötik; akik letörölik láthatatlan kezükkel a mi szenvedéseink könnyeit és hitünk szerint az éggel közvetítik sóhajtásainkat. Most már őt esztendeje köde van köztünk és ama rettenetes nap közt, amikor Lucheni alávaló keze ledöfte országunk védangyalát.

Az 1898. szeptember 10-ike, nincs kétség benne, maradandó dátuma a magyar világnak. Minél távolabb esik tőlünk, annál magasabbra emelkedik jelentősége: minél több köd száll közénk és ama nap közé, annál ragyogóbban látjuk a dicső királyi asszony csodás jóságát és bámulatos erényeit. Ameddig élt, csak gyarló földi szemeinkkel láthattuk őt, de most, hogy martir koszorújával jelenik meg előttünk, szeretettünk szemével is látjuk őt.

A heves harag és a kínos felháborodás, mely a magyar nemzet szívében a gaztett elkövetésekor kitört: áhitattá nemesedett azóta, hozzá méltóbbá, akinek életét a szelidség, a jóság és szeretet szokatlan nagysága nemesítette meg és akit már életében is oly örömet tudtunk és nevezttünk: „Magyarország védasszonyának“, halála után pedig oly hamar „Magyar szent Erzsébetnek“. Idők mulásától függ, hogy a kánon szerint is az legyen.

Azt pedig ne higye senki, hogy az emberi érzések közömbösek a nemzetek és királyi házak sorsára nézve, ha csak valóban nagy érzések azok.

kapási Kapási Márton jogcimmal, de földdel nem rendelkező ur nem mehet iparosnak, mert megfordulnak a sirban az ősök.

Iparosnak ki is menne ma? Az a nyomorban sanyalódó gyermek, aki négy elemi osztályt csak a tanítási kötelezettség kényszere alatt képes elvégezni s akire megváltás a műhely jótékony melege. Az iparos már nem adja iparosnak saját fiát.

Igy vagyunk a kereskedői pályával is. A kereskedelmi iskolát végzett ifju inkább irnoknak megy, sem mint a pudli elé álljon. Mióta katonai iskoláink vannak, csörgő kardról, aranyos attiláról álmodunk. A drága fiunk hadnagy lesz, milliós feleséget kap, s visszaállítja a régi udvarház leomlott nemesi címerét. Ügyeljünk, évente 400 pezsgőző, wisttező, zongorázó tiszt-helyettest és hadnagyot termelünk.

Leányiakkal sem szerencsésebb a helyzet. Ahelyett, hogy megtanulnának sütni, varrni, főzni s leányábrájuk az egyszerű, becsületos, erős férfi által alapítandó családi élet eszménye körül forognának, hogy igazi jó anya, jó feleség válják belőlük, tolnak a tudományos pályára. A család utolsó garasát, utolsó vánkösát adja oda, hogy diplomát kapjon a kisasszony. S belefekszik a tudomány mysteriumába, tanul esztetikát, irodalmat, filozófiát, logikát, öltözködést, házberendezést, igényei fejlődnek annyira, hogy ő már más világban él, más alakról álmodik. Az anyaság és feleség fogalmát csupán Golimberti kalapjaival, Monaszterly kosztümjeivel s fogadó napokkal tudja összeegyeztetni. Az iskola padjain szőtt ábrándok keserű valóra válnak. Az utolsó vánkös árán diplomát szerzett leány édes álmából iszonyu jelenre ébred.

A mi nagyasszonyunk tragikai vége több, sokkal több egy pusztá történeti eseménynél. Gyöngéd, de mégis széttéphetetlen kapocs a nemzet és királya közt, melyet az idő rozsdája meg nem gyöngíthet, mivel a fájdalom a legnemesebb fém minden fémek között; akiket ez kapocsolt egytűvé, még a vérrokonságot is meghaladó erővel vannak egymáshoz fűzve.

Ugy akarta ismét a Gondviselés, hogy e szent királyi asszony ne csak életében szője a nemzete és királyi háza közt a legszentebb köteleket, de még halála által is erősebbé tegye arra a nagy és szent kötésre, melyet a nemzet és királya közt a haza bölcsének, Deák Ferencnek segített, ő is annyi jóssággal segített létrehozni. A szenteknek halálában is csodaszép jótétemény van az élőkre nézve és mi szeretett királyunkkal együtt egyformán részestültünk ebben a titkoszerű és mégis oly valóságos jótéteményben.

Nincs állás, mert tultermelés van mindenütt. Beáll a szükség! A hosszú tanulás alatt kimerült a család. Az éveken keresztül fehér kacsóit ápolt diplomás kisasszony átka lesz a családjának. Mit tegyen? Az éhség rossz tanácsadó. Dolgozni ilyen kezekkel nem lehet, férjhez menni? Ki venné el, hisz semmije sincs. Az iparosnak pedig csak teher.

Jön a lejtő — s a körutak gázlámpái közül egy fehér ruhával több jelenik meg az éjben.

Gondolkodjunk csak ezek felett. Nem a kormányzati politika bűnei ezek, hanem a társadaloméi. Félre az urhatnámsággal. Dolgozzunk, a munka nemesis. S ha iparunk, kereskedelmünk van, akkor megteremthetjük a függellen Magyarországot — mindannyiunk édes, boldog álmát.

Katonai rendelet a bevonulások tárgyában. A hadsereg Rendeleti Közlönye a közös hadügyminiszternek rendeletét közli, mely így hangzik:

1. A tényleges szolgálatra behívandók:

a) Az egyéves önkéntesek, valamint a korábbi korosztályok azon ujoncai, akik 1903. október 1-éig nyertek halasztást, azután azon egyéves önkéntesek és egyéb hadkötelesek, akiknek ez évben a sorozási kor elérése előtt és után megengedett az önkéntes belépés, ha behívás nélkül, önként jelentkeznek a szolgálatra és pedig az egyéves önkéntesek október 3-án, a többiek pedig 1903. október 5-én.

Az állítás folytán sorozott egyéves önkénteseknek vagy más védköteleseknek meg kell engedni a tényleges szolgálat megkezdését, ha erre önként jelentkeznek.

A hadkiegészítési parancsnokságok a tényleges szolgálatra jelentkezőket az állományi csapattesthez, illetve ha ezt nem ismerik, az illetékes hadkiegészítési parancsnoksághoz küldik.

A térparancsnokságok 1903. október 10-ikéig az ez évben leendő tényleges szolgálatra önként jelentkező hadkötelesek számát bejelentik a hadügyminiszteriumnak, különkülön tüntetve föl az egyéves önkénteseket és a többi hadköteleseket.

b) A bosnyák- és a hercegovinai csapatok ujoncait, valamint azon ujoncok, akik a hároméves szolgálati idő fentartása mellett az előbb említett napon nem szüksegteltek és akik így egyelőre csak nyolc heti kiképzést nyernek, október 5-ére hivatnak be.

2. A birodalmi tanácsban képviselt országok honosai közül 1903-ban a póttartalékba sorozott vagy az ideai kontingens beszámítása alapján számföltöttiek gyanánt a póttartalékba sorozott hadkötelesek 1903. október 1-én besorozandók és azon póttartalékosokkal együtt, akiknek a katonai kiképzésre 1903-ig halasztás adatott, 1903. október 5-ikére nyolc heti kiképzésre behívandók. De a birodalmi tanácsban képviselt országok térparancsnokságai felbatalmaztatnak arra, hogy azon gyalogsági, tiroli és kaiserjäger-ezredeknél és a vartüzérparancsnoknál, melyeknek elszállásolási és kiképzési viszonyai a póttartalék behívását 1903. év őszére lehetetlenné teszik, a póttartalékosok egy részét kivételosen csak 1904. év tavaszán hívják be fegyveres kiképzésre.

3. Azon póttartalékosok száma, akik az 1., 10. és 11-ik tüzérségi dandár emelt létszámú ezredeinél az 1888. május 31-iki törvény alapján a védőtörvény II. Rész 46. szakasza értelmében kivételes szolgálatra behívhatók, egy hadtesttüzérezrednél 138 ember, egy hadosztálytüzérségi ezrednél pedig 120 ember.

4. A lovak betanítása, a megszállott területen fekvő lovassapatoknál, a csapatoknál történik; ezeknél a századoknál a lovak előírás szeriut beszállítandók.

5. A most tetteleg szolgáló egyéves önkéntesekre nézve, a szolgálati év betöltése után, a véderőtörvény idevágó intézkedési irányadók.

E szerint a záróvizsgálatokon tul csak azok az egyéves önkéntesek tartatnak benn, akik második szolgálati évre vannak kötelezve.

6. A hároméves legénység tartós szabadságolása, a törvényben megállapított merven tul, egyelőre csak oly szám erejéig történhetik meg, amilyen számban a törvény értelmében védkötelesek a szolgálat megkezdésére önként jelentkeznek.

A tartós szabadságolás engedélyezésének sorrendje tekintetében a véderőtörvény II. Rész 8. szakaszának 2. pontja irányadó.

7. Az 1903. év végén tartalékba jutó korosztály legénységének az az idő, melyre 1903. évi október 1-én tul tetteleg szolgálatban tartatnak — analógiában a véderőtörvény II. Rész 37. szakaszával és az 1902. évi július 23-iki rendelettel fegyvergyakorlat gyanánt számittatik be és pedig hat héten át első fegyvergyakorlat, azontul pedig második és harmadik fegyvergyakorlatnak.

E rendelet kapcsolatos a folyó évi augusztus hó 19-én kelt azon korábbi rendelettel, amely a tényleges szolgálat harmadik évében álló legénységnek közvetlenül a hadgyakorlatok befejezése után szokásos tartós szabadságolását ezuttal további intézkedésig általánosságban felfüggesztette. Ezen intézkedésre már akkor sürgős szükség volt, a mennyiben ez, tekintettel a fegyvergyakorlatoknak egyes hadtestek területén máris kúszbön állott és a többi hadtesteknél is gyors egymásutánban következő befejezésére, a hadügyi kormány csak ez által biztosította annak lehetőségét, hogy tartósan ne szabadságoltassék oly legénység, amelynek a tényleges szolgálatra való esetleges újabb bevonása rövid idő alatt ismét szükségessé válhatott volna. Ez eljárás, vagyis a legénységnek illetén visszatartása egyébiránt éppen séggel nem új, amennyiben — amint ezt a Fremdenblatt folyó évi szeptember hó 1-esti lapjában közelebbről is kifejtette — 25 év óta a legkülönbözőbb csapattesteknél és fegyvernemeknél már alkalmaztatott.

A villatelep ügyéről.

(T. Z.) Hauke Imre, városunk polgármestere szerdán d. e. 11 órakor nagyfontosságú értekezletre hívta egybe mindazokat, akik a létesítendő villatelep ügyében érdekelve vannak. Az értekezlet szokatlanul népes volt, ami kedvező óment képez a jövőre nézve. Az értekezlet előleges megbeszélését képezte a fontos tárgynak mielőtt az, a közgyűlés elé kerülne. Minden izében meg lett vitatva a kérvényezőök eszméje s valamennyi jelenvolt jólesően tapasztalta, hogy városunk derék polgármestere nagy lelkesedéssel vesz részt az egész mozgalomban és szívet-lelékkel kész a szép tervet támogatni. Mődunkban volt ez alkalommal a szóban forgó ügyet teljes terjedelmében megismerni s valóban bátran kijelenthetjük, hogy ritkán volt ily szép, hasznos és felette kívánatos terv a felszínre vetve, mint éppen a villatelep terve.

Városunknak oly szerencsétlen geográfiai fekvése van, hogy lakosságának egy tenyérnyi sem jut abból, ami más városoknak szórakozások céljára pazarul

adott a természet. Nincs egy tisztességes kiránduló helyünk, ahová a nyári melegben elbujhatnánk és a dologtól elcsigázott testi és szellemi erőnket felüdíthetnénk. A városi park szép, nagyon szép! De ha eljő a rettenetes kánikula, eltűnnek az esőt adó fellegek, belepí a bokrokat, virágokat, utakat a por és tönkre silányítja minden élvezetünket. A csatorna? Az éppen semmi. Az a botrányos fürdőház, az a düledező korcsma, az a bűzhödtt álló víz, csak a kényszer folytán lát évről-évre közönséget maga körül, de élvezetből sohasem. Marad tehát egyedüli, ha nagyon is szerény kiránduló helynek, a „Sikara“ erdő. Azonban ennek is sok a fogyatkozása, mindamellett becsülnünk kell, mint egyedüli drága kincsünket. A drága és rossz közlekedés ma az egyedüli ok, amiért a Sikarát a közönség nem keresi fel oly számmal, mint azt megérdemelné. De éppen e bajon és az említett előbbi bajokon akar segíteni a villatelepeselek lelkes gárdája.

Olyan szép kis tündérvároskát akarnak az amugy is gyengén termő városi földek helyére varázsolni, hogy öröm lesz nézni — hát még benne lenni! Ami azonban a fő, olyan olcsón és olyan praktikus tervezetnek a telep létrejöttét, hogy valóban kerékkötőknek kellene nevezni azokat, akik ellene volnának a pompás tervnek.

Végre is, e városnak már valamilyen mégis előre kell mennie — itt az ideje. Ha mindig csak azon leszünk, hogy felvetett szép eszméket elbuktassunk, mint elbuktattuk szegényszemre a felette fontos kiállítás eszméjét, akkor valóban igaza lesz annak a sok idegennek és még több bennlakónak: hogy „borzasztó fészék ez a Zombor“!!! Ezt a dicső kritikát pedig ez ideig, uton-utfélen hallhatjuk.

Ezt csak azért mondjuk, mert bármily egyöntetű volt is a lelkesedés a villatelep ügye iránt a lefolyt értekezleten, egy hang mégis ellene emelkedett. „Kevés az eladási ár 800 forint holdanként“ . . . replikázott az a bizonyos hang.

Szerencsére azonban hamar elhallgattatták és megmagyarázták, hogy ott, ahol a közönség érdekében az általános haladást előmozdítandó, történik a városi birtokok eladása, ott nem szabad 100 forintra tekinteni, mert végre is a város nem folytathat üzérkedést a saját polgárainak bőrére.

Az a derék városatyja bizonyára nem nyugodott bele az érvelésbe, szentül azt hiszi, hogy ismét a parasztnak kell szenvedni az urak miatt. De hát utóvégre mibe nyugodnának bele a jó szállásai, amiből nem származik közvetlen előny reájuk nézve? Semmibe.

Viszont még elég sajnálatos az, hogy a városunk fejlődése mindig egypár ugyan gazdag, de értelemre szegény és a haladás iránt érzéketlen paraszt atyafi csökönyösködésén mond csődöt. Elég rosszul van ez így.

Ez esetben azonban a jó szállásainak nem esik semmi kárunk és megvagyunk győződve, hogy a város törvényhatósági bizottsága egy szívvel, egy lélekkel fogja a villatelepesek kérényét megszavazni annál is inkább, mert óriási dologról van szó, amit mellőzni kicsinyes üzleti érdekből szegény és bűn volna!

A terv csak a jövőben fog előttünk teljes pompájában kibontakozni és akkor fogjuk élvezni annak gyümölcsét, amit ma kell elültetnünk.

A szóban forgó értekezletről a következőkben adjuk tudósításunkat:

A népes értekezletet — amelyen jelen voltak a többek között: Latinovits Szaniszló előadó, Poppovits István dr., Novákovits Izidor, Falcione Nándor, Falcione Gusztáv, Falcione Lőrinc, dr. Ságbi Samu, Bittermann Sándor, Jusits Antal, Frey Imre, Radicevits Sándor, Czeisel Lajos József dr., Trischler Gyula, dr. Dimitrievits Bránkó, dr. Bikár Nénád stb. — Hauke Imre polgármester pontban 11 órakor nyitotta meg, az egybegyűlteket szívélyesen üdvözölve.

Hauke Imre polgármester nyomban átérve az ügyre, kijelentette, hogy az értekezlet célja megbeszélni a villatelep kérdésének minden fázisát, úgy hogy a tanács teljes információk alapján lépjen a közgyűlés elé. Azután felkérte Latinovits Szaniszló előadó tanácsnokot, hogy a villatelepeselek kérényét olvassa fel és ismertesse a benyújtott tervezetet.

Latinovits Szaniszló előadása nyomán jelezzük, hogy a törvényhatóság elé két kérény lett intézve a villatelep létesítésének tárgyában. Az első kérényben az érdekeltek földet és villát kértek a várostól megfelelő összegért, előnyös törlesztés mellett, a másodikban már elállottak a villa felépítésétől, csakis földet kértek.

A telekre nézve az érdekeltek 2000 □ métert kérnek a várostól a lövölde mentén elterülő földekből örökáron 10—20 évi törlesztéssel. Egyebet a várostól egyelőre nem óhajtanak anyagi tekinteteből.

Kéri azonban a várost arra, hogy ha a telep létesül, alkosson egy szabályrendeletet, melynek főbb pontjai a következőket foglalják magukban:

2000 □ méternél nagyobb területet nem vehet senki.

Minden résztvevő köteles 1, legfeljebb 2 év alatt villáját felépíteni.

A telepen 400 □ méter parkirozandó. Játszóterrről a telep köteles gondoskodni, ugyancsak a hidegvíz gyógyintézet helyét már eleve kijelölni. Felölelné azonkívül e szabályrendelet az összes közegészségügyi és közbiztonsági kötelezőszabályokat

Az értekezleten jelen voltak nagy lelkesedéssel tették magukévé az eszmét és a bizottsági tagok megígérték támogatásukat.

Egy nehézség van azonban a dologban és ez a katonai lövölde közelsége. A lövölde ugyanis oly közel esik a jövődöbéli villa-

telep helyéhez hogy féltő, miszerint könnyen szerencsétlenségek fordulnának elő, mint arra a multakban példa is volt. E tekintetben szerkesztőségünk egyik tagja, a tegnapi nap folyamán felkereste az itteni katonai parancsnokságot, egy ügyben információkat nyerendő.

A katonai szakvélemény bizony nem volt kedvező a telepesekre nézve, mindazonáltal a baj oly egyszerű eszközökkel orvosolható, hogy alig okoz költséget.

Az adott felvilágosítások csak az esetben mondották veszélyesnek a telepet, ha a vas golyófogókról oldalt történik a kilőtt golyóknak elpattanása. Ez pedig a lövölde mai berendezése mellett el nem kerülhető. Az oldalt pattanó golyó 200 lépésnyire még reptül és veszélyes sebet ejthet.

A szabályosan kilőtt golyóknál veszély csak az esetben érhet valakit, ha a lövész fegyverét annyira oldalt tartja, hogy az a föld golyófogón jobbról, kívülre reptül. Ez esetben azonban, ami a nagy pontosság mellett ritkaság számba megy, semmiesetre sincs a villatelep veszélyeztetve, mert a szórási terület a telepen kívül egyenes irányban a csatorna partjaira esik.

A nehézségek azonban olcsón elháríthatók egy oldaltöltés emelésével, illetőleg a hátsó golyófogó szélesítésével. A katonai hatóság azonkívül a jobboldali lőállásokat készséggel áthelyezné a baloldali revolver állásokra, ha ez iránt megkeresés történne.

E szakvéleményről az értekezletnek nem lévén tudomása, elhatározta egy bizottság kiküldését, amely érintkezésbe fog lépni a katonai hatóságokkal a nehézségek megoldása tárgyában. E bizottság tagjává választottak Hauke Imre polgármester elnöklete alatt: dr. Lallosevits János, dr. Poppovits István, Novákovits Izidor, Zsuljevits Ernő, Gergurov Milán.

Ezután előterjesztette az elnöklő polgármester, hogy a helybeli Neuerer, Keppich és Brankovits cég már tett nála lépéseket a terv financirozására nézve. A cég a legelőnyösebb feltételeket állapítja meg és legközelebb kész tervezetet fog benyújtani az érdekelteknek.

Ez ügyben az értekezlet nem hozott érdemleges határozatot.

A tárgy ennekutána kimerítetté, elnöklő polgármester köszönetet mondva a megjelenteknek meleg érdeklődésükért, az értekezletet berekesztette.

Deák Ferenc emlékezete.

* A mérséklet és alkotás nagy embe-reinek közös sorsa, hogy emlékezettiket az utókor nem kitöréses lelkesedéssel, hanem állandó kegyelettel és szinte szakadatlanul ünnepli. Az emlékezésnek azonban mégis vannak mértföldjelző kövei, ahol a nagy ember életének minden tanulságát és magasztosságát az ujló nemzedékek elé szükséges állítani.

Deák Ferenc államférfiúi lángeszéhez, bölcs mértéktartásához és a jövőbe néző mély értelméhez méltó, hogy születésének százéves fordulóját határozott formában legelsőben is az ujló nemzedék új tűzhelyei, a magyar iskolák fogják megtűnnepleni.

Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter ugyanis megelőzve a politikai testületeket és más hazafias kulturintézeteket, a megnyílt iskolai év elején körrendeletben utasította az iskolai hatóságokat, hogy az összes rendelkezése és vezetése alatt álló

tanintézetekben október hó 17. napján, vagyis Deák Ferenc születésének 100 éves fordulóján napján születet és ünnepet tartanak.

Rendeletében általánosságban megszabja az ünneplés módját is. A főiskolákban az ünnep rendezése az ifjúságra van bízva. A középiskolákban a tanári kar vezetése alatt az ifjúság a maga legjobb dolgozatával vesz részt a „haza bölcséné” hazafias emlékünnepeben, mely nap így bizonyosan a nagy hazafias tradíciók átszállításának ünnepe lesz az újuló nemzedekre.

A mérsékelt magyar karakter nagy megtestesülése, a szabályos fejlődés nagy nemzeti apostola, aki tiszta lánggal égő honszerelmével az alkotmányos király iránt való hűséget és tiszteletet oly tökéletesen tudta összeforrasztani.

Azok pedig, kik a haza bölcsénének emlékét most minél tisztább alakban élesztik, bizonyosan nemes, hazafias munkát végeznek.

Az országban most kétségkívül megindul mindenütt a magyar értelmiség munkája, hogy a nagy államférfi emlékét a nyilvános élet minden tőzhelyénél felidézze. Induljon is meg! Deák szellemének főképen a magyar értelmiség tartozik ezzel, amelynek módjában áll egész mélysége szerint megítélni, hogy mit köszön a jelenlegi nemzedék „Neki”?

De az mindenesetre nagyon örvendetes, hogy Deák emlékének megünneplését Wlassics közoktatásügyi miniszter kezdi meg maga. Erről az ünnepről egy iskolának se szabad elmaradni.

A körrendelet itt következik:

Áthatva mélységes igazságától annak, hogy miként az egyének, úgy a nemzetnek életében is a múlt a jövőnek záloga és hogy a nemzet nagyjai iránt való hálás kegyelet és a róluk való lelkes megemlékezés — kivált a minden szép, jó és igaz iránt fogékony ifjúi szivekben — a kötelességtudásnak, hazaszeretetének s nemes nagyratörésnek bőséges forrása: nemcsak nagyfontosságú pedagógiai érdek által ösztönöztem, hanem lelkem legbensőbb sugallatát is követem, midőn igaz örömmel ragadom meg az alkalmat, hogy cimed figyelmét nemzeti közéletünk azon szellemóriására irányozzam, aki önzetlen, egyenes jellemével, elméjének bölcsességével, lelkének nagyságával és szavának meggyőző erejével még a legnagyobbak közül is kivált és akit nemzetének rajongó tisztelete már életében a „haza bölcsé” nevével tüntetett ki.

Ez év október 17-én lesz századik évfordulója a napnak, amelyen a Gondviselés a legnagyobb államférfiak egyikével ajándékozta meg ez ezeréves dicsőséggel tündöklő és ezeréves megpróbáltatással hősiessé megküzdött nemzetet.

Deák Ferenc lángelméje, akaratának megdönthetetlen ereje, csaknem példátlan nagy tekintélye megtalálta a legnemesebb és legdicsőbb uralkodó szívéhez az utat s nemzete és királya közé állva, mérsékletével, bölcsességével eloszlatta a félreértés félhőit és a szeretet láncával kapcsolta össze a magyar nép és uralkodójának szívét s a szeretet erejével a romok helyén újra felépítette az alkotmányt és ezzel hazája nagyságát és dicsőségét.

Alig van alakja a magyar históriának, kinek élettörténete, cselekvései, küzdelmei és alkotásai több és nagyobb tanulsággal szolgálhatnak az ifjúságnak, mint éppen Deák Ferenc pályafutása. Örök típusa ő a magyar-

nak, kiben tántoríthatatlan királyhűséggel a hazának és szabadságnak tiszta szeretete párosul, ki a nemzet igazából egy szemernyit fel nem ad, de józan bölcseséggel tüzi ki nemzete elé a célokat.

Nincs honfrierény, amire példát nem nyújt élete.

Kötelességtudás, komoly munka, férfias kitartás, megfontolás, törhetetlen jellem, jogtisztélet, lobogó hazaszeretet, közmondásszerű egyszerűség és önzetlenség, mindez oly teljességben és tisztaságban van meg benne, mint kevés másban! Követendő mintaképe ő a nemes eszményekért bevülő magyar ifjúságnak, akinek pályája csodálatosan alkalmas arra, hogy az ifjúi becsvágyának tette serkentő oly tényezője legyen, melynek jellemképző és példaadó ereje e százados évfordulón a nemzeti nevelés egész vonalán éreztesse megtermékenyítő, áldásos hatását.

E cél érdekében melegen óhajtván, hogy Deák Ferenc nagy alakja és magas zatos élete e ritka alkalomból céltudatos, lelkes ismeretetés és méltatás kapcsán a magyar tanulóifjúság elé állíttassék, míg egyfelől folyó évi október hó 17-ét az összes rendelkezésem és vezetésem alatt álló tanintézetekre nézve szűnnapul rendelem, addig másfelől megkívánom, hogy e napon ezen tanintézetek valamennyien, egységes program szerint, hazafias, méltó emlékünnepet tartanak, a melynek részletes tervére nézve a következőket írom elő:

Az egyetemeken, műegyetemen, jogakadémiaikon, nemkülönb a művészeti iskolákon az ünnepelemek összeállítását az ifjúságra bízható; természetes azonban, hogy az ünnep kizárólag Deák Ferenc emlékének legyen szentelve.

A középiskolákban és tanítóképző-intézetekben a Himnusz és a Szózat eléneklése közé beillesztendő a programba egyik tanár emlékbeszéde és (az aligműziumok és alreáliskolák kivételével) a legfelsőbb osztálybeli tanulók egyike által szintén a haza bölcséről írott s a szaktanár ítélete szerint valamennyi közül legsikerültebb magyar házi dolgozat felolvasása, mi végből elrendelem, hogy ezen intézetek legfelsőbb osztályában az 1903/1904. tanév első magyar dolgozatának tételül Deák Ferenc életének és pályájának méltatása tűzendő ki.

A kereskedelmi és felsőbb leányiskolák ünnepeinek programja ugyanilyen legyen, kivéve, hogy itt a versenydolgozatok készíttetését az egyes tanári testületeknek határozatára bízom.

A polgári elemi iskolák ünnepi programja azonos a középiskoláéval, azzal a különbséggel, hogy ezekben a szóban forgó dolgozat teljesen elmarad.

A gyógypedagógiai intézetek ünnepi programját a fent elmondottak figyelembevételével s a viszonyok mérlegelésével az illető tantestületek állapítsák meg.

Azon szilárd hitben, hogy ez ünnephez fűzött hazafias és nagyfontosságú célok megvalósításában minden tényezőnek odaadó, lelkes és teljes támogatására számíthatok, nyomatékkal hangsúlyozom, hogy az országszerte rendezendő ünnepek lefolyását különös érdeklődéssel óhajtom kísélni, mivégből mindennemű tanintézetekben tartott ünnepelekről rövid jelentést várok, az emlékbeszédeket tartó tanár, tanító és a legsikerültebb dolgozatot szerkesztő tanuló nevének felemlítésével.

Rémes gyilkosság.

— Saját tudósítónktól. —

Kegyetlen rablógyilkosság híre terjedt el hétfőn délután városunkban. Wollheimer József helybeli köztisztviselőben álló fiatal orvos apósát Schlesinger József gyárost Ogulinban ismeretlen rablók megtámadták és meggyilkolták. A rémes eset, borzasztó világot vetett a horvátországi közbiztonsági állapotokra, melyek nagyon sajnálatosak lehetnek, mert az eset valósággal csak a régi betyárkorszakban található pártját. Hogy mily vakmerően támadtak kora reggel a betyárok, arra a következő tudósításunk vett szomorú világot:

Schlesinger Adolf igazgatója volt a fumei Neuberger Bódog és fia fakereskedő cégnek. A cég Jasenak körül és egyebütt is Horvátországban nagy kincstári erdőket bérel, Ogulinban fűrészmalma van s a fát ipari célokra dolgozza föl. Az erdei munkások heti bérének kifizetésére mindig maga Schlesinger Adolf szokott Ogulinból a két óra járásnyira levő Jasenakba hajtatni. Vasárnap kora reggel szüntén kocsiáraült s harmincezer koronát vitt magával. Fegyver is volt nála, mert az ut egy része erdőn visz keresztül s az erdő kőbor cigányok teszik veszedelmessé. Tíz év óta volt igazgatója és osztályos társa Schlesinger a Fiumében székelő cégnek s ez alatt az idő alatt nem egyszer akadt veszedelmes kalandja az erdei utazás közben. A cég főnökei, akik rokonai voltak, több ízben tanácsolták neki, hogy ne ő maga utazzék a munkások bérével Jasenakba, hanem végeztesse mással a dolgot, de Schlesinger, aki nagyerejtű és bátor ember volt, nem hallgatott az intésre.

Még alig hajnalodott, négy óra volt, a mikor vasárnap kocsiján Jasenakba indult Schlesinger. Hat órára megközelítették a községet, oda értek, ahol tíz kilométernyire Jasenaktól az országút az erdőbe kanyarodik. Pár pillanatig poroszkáltak a csöndes uton a kocsi fogott lovak, mikor a sűrűből lövések dördültek el s a két ló nagyot nyerítve, elvágódott az uton. A kocsis még meg sem értette, mi történt lovaival, a mikor ismét golyó sütvitett a bokorból s fejébe furódott a tagbaszakadt parasztnak, aki holtan bukott a bakról vonagló állataira. Schlesinger ekkor már fölocsudott a rémes meglepődésből, előrántotta revolverét s fölállva a kocsihoz, a bozót közt megalapuló alakok egyikét célba vette. De még nem süttötte el fegyverét, a mikor eldördült a neki szánt lövés s a haramia sebes golyója keresztülfurta Schlesinger mellét. Jobb bordái közt furódott be a golyó s bal vállán jött ki. Schlesinger a kocsihoz rogyott, kezében szorongatván töltött revolverét. A rablók előugrottak s a mikor látták, hogy Schlesingerben még piheg a lélek, puskatussal addig verték agyba-főbe, a mig meg nem halt. Azután hozzáláttak a kifosztásához. Elvették a pénztárcáját a harmincezer koronával, a felöltőjét, aranyóráját és láncát, ujjáról a gyűrűt. A kocsis zsebet is megmotozták s a bakról lerántották a pokrócot, meg az egyik lóról a kantárt. Zsákmányukkal azután megint a sűrűbe illantak a zsványok.

Pár lépésnyire a gyilkosság helyétől két kicsiny pásztorgyereket találtak a futó rablók. Fa mögé bujva szepegett a két gyermek, a kiket a lövések zaja csábított a véres helyre. A közeli tisztáson legeltették a község nyáját s a mikor az első lövést hallot-

ták, a zaj irányában futottak s végignéztek a gyilkosság és rablás egész lefolyását. Testvérek voltak, egy hat esztendő leánya és kilenc éves bátyja, a jassenaki tehénpásztor gyermekei. A haramiák, meglátva szörnyű cselekedetük két kicsiny tanuját, pillanatig sem haboztak s lelőtték az ártatlan gyermekeket. Egyikük, a leány, menten meghalt, de a kis fiú délig élt s csak azután halt meg, hogy elmondotta a gyilkosság részleteit a csendőrségnek. A kis fiú vallomása szerint a rablók hárman voltak, környékbeli parasztok, de megnevezni nem tudta őket. Jassenak felé futottak s nem lehetetlen, hogy a Neuberger-cég favágói közül valók, akik tudták, hogy abban az órában nagyobb összeg pénzzel az erdőn keresztül hajtat Schlesinger.

A rablógyilkosságot a jassenaki munkások fedezték föl, akik hallották a lövéseket s a mikor igazgatójuk a szokott időben nem érkezett a fatelepre, rosszat sejtve, az erdőbe mentek kutatni a gazdájukat. A munkások jelentést tettek az ogulini csendőrségnek, a mely elszállította a halottakat s a rablók üldözésére indult. Schlesinger agyonlőtt kocsisának nyolc gyermeke maradt árván. A gyilkosság ügyében az ogulini törvényszék vezet a vizsgálatot s a helybeli csendőrségnek a fumei csendőrség is segít a bűnösök kutatásában.

Schlesinger Adolfnak, aki ötvenhét éves ember volt, Fiuméba szállították a holttestét, a hol kedden délelőtt volt a temetése. Elterjedt családja, a mely Magyarországon él, hétfőn délután vette híré a borzasztó csapásnak s lent azután a temetésre. Schlesinger Adolfnak még él az édesanyja, özvegy Schlesinger Józsefné, aki Liptó Ujvárott magánosan lakik s noha nagyon öreg asszony, a férjéről rámaradt nagy birtokot és vagyont maga kezeli. A meggyilkolt fakereskedő özvegye, született Neuberger Mária a hnga Neuberger Ignác dr. kuriai bírónak. Gyermeke kettő maradt Schlesinger Adolfnak: a fia, Szegő Gyula dr., aki ügyvédjelölt s Szegeden végzi pályája gyakorlatát, meg egy leány, aki Wolheimer dr. zombori orvos felesége.

H i r e k.

Gyászmise Erzsébet királynéért. Méla buval telik meg a szív, mikor leírja ezt a nevet. A legnagyobb magyar asszony, aki viselte, már öt éve halott. Írt, gyógyító balszámot kereső szive nem is nemulhatott el önmagától, úgy némitotta el egy emberi formából kivetkőzött briganti erőszakkal. Meg kellett halnia a széldség, a jószág nemtőjének csak azért, mert királyi korona ragyogott, fődte fejét, hemelin a vállát. A gyász megtörte minden igaz magyar szívet, együtt bankódtunk a jó öreg királylál, akit sok csapáson kívül ezzel is meglátogatott a gondviselés. Az emberiség sőpredéke az anarkista népség pedig kacagott, vigadott, mikor gyászba borult két ország és tengernyi köny hullt a poeták kedvelője után. Tegnap volt szomorú évfordulója a napnak, a mikor kilebelte nemes tiszta lelkét Erzsébet királyné, a mi legnagyobb, legszeretettebb Erzsébetünk. Városunkban is felvonták e napon a fekete lobogókat a vármegye palota erkélyén és magas tornyán, a város házán, a róm. kath. plébánia, a mi zárdánk, a kir. pénzügyigazgatóság, a magyar olvasókör, az állami főgymnázium, a szerb iskolák, a polgári kaszinó és iparoskör épületein és több magánházon és az enyhe őszi felhő belekapott a gyászos posztóba és a harangok zúgása mellett beszélt fájdalomról, keserűségről.

A róm. kath. plébánia-templomban délelőtt 9 órakor Fejér Gyula apátplébános díszes

gyászornátusban Agatics Boldizsár, Pfalcz Jakab és Kauyó Tamás káplánok segédletével ünnepélyes gyászmisét celebrált. Az ünnepi fényben sugárzó templomban nagyszámú ajtatos közönség jelent meg és igaz imákkal áldozott a dicsőült királyné áldott emlékének.

Megjelentek Latinovits Pál főispán a vármegyei tisztikar élén, köztük Karácson Gyula kir. tanácsos, alispán, Vojuits István főjegyző, Scultéty Ferenc árvaszéki elnök, dr. Pavlovits Simon kir. tanácsos, főorvos. A városi tisztikar Hauke Imre polgármester vezetése alatt, ott voltak továbbá Popp György kir. tanácsos, pénzügyigazgató, Gräff Nikáz tanfelügyelő, a Ferencz József-rend lovagja, a cs. kir. közhadsereg, a honvédség és a m. kir. csendőrség tisztikara stb.

A szentélyben díszes katafalk volt, mellette a vármegye és város díszruhás hajdúi álltak díszőrséget. A szent mise alatt a polgári kaszinói dalárda Engesser Mátyás remek zenéjű miséjét énekelte a nála megszokott művészzel. Betétül Staudacher József Barabás István következő szép gyászdalát énekelte:

Isten, ki örkdől
A nagyvilág fölött
S virasztasz azokon,
Kiket már sírjé föld,
Szemeinkben nehéz köny töl,
Imádságunk feléd röptül
Elhunyt „Királynénkért”,
Ki már a sírba tért,
Küldd el őrangyalod
Fölé őrt állani,
Legyenek csendesek
A nyugvó álmai.

A kiváló szép ének mély hatással volt a hívőkre. Utána a „Libera me“ megrázó dalama hangzott el.

A gör. kel. templomban is nagyfényű gyászstzeni tisztelettel áldoztak védasszonyunk, Erzsébet királyné emlékének. Kupuszárevits Lyubomir esperes fényes keleti ornátusban nagyszámú segédlettel celebrálta a szent misét. Ugyanazok jelentek meg itt, mint a róm. kath. plébánia-templomban. A zombori g. kel. tanítóképző intézet énekkara igen szép egyházi dalokat énekelte. Az isteni tisztelet után megszentelt szőlőt és kenyeret osztottak ki a nagyszámú megjelent hívek között.

Igy folyt le városunkban a dicsőült királyné emlékének megszentelése, de azért e napon minden hazafi igaz szívvvel imádkozott lelkiüdvéért.

Személyi hír. Dr. Lovászy Márton országgyűlési képviselő a „Magyarország“ jeles szerkesztője, tegnap városunkba érkezett.

Kinevezés. A pénzügyminiszter Futó Mihály bacsulai kir. adóhivatali gyakoronokot a mátészalkai kir. adóhivatalhoz adó-tisztte nevezte ki.

Kinevezés. Dr. Császka György kalocsai érsek kinevezte Resch Ignác zombori hitoktatót a kalocsai polgári tanítónképezdéhez tanárnak. A mily nagy örömmel vette tudomásul városunk közönsége az elemi népiskolák szeretett hitoktatójának előléptetését, oly nagy fájdalommal érznek távozásán a gyermekek, kiknek buzgó, lelkes nevelője volt s kit azért a kicsikék rajongó szeretettel vettek körül. Elmenetelét sajnálják kártársai és a szülők is. Városunk közönségének osztatlan nagyrabecstülése kíséri új működési helyére.

Az új zászlóaljparancsnok. Ő felsége a király Budapesten kelt legmagasabb rendeletével elrendelni kegyeskedett, hogy Sorsich Béla m. kir. honvédelezredes, a pécsi m. kir. honvéddadapródiskola parancsnoka ezen állásától való felmentése mellett Zomborba helyeztessék át zászlóaljparancsnoki minőségben.

Új szárnyparancsnok. Ő felsége a király simonyi és varsányi Simonyi József zombori m. kir. csendőrségi szakaszparancsnokot, ki öt éven át városunkban kiváló buzgósággal működött, a társadalmi életben köztiszteletben állt, Deésre szárnyparancsnokká nevezte ki. A jól kiérdemelt előléptetés alkalmával nagyszámú tisztelői és barátai üdvözölték.

Honvédeink hazaérkezése. Honvédezdünk, a szabadkai 6. ezred, kedden délben érkezett Szabadkára a bászai királygyakorlatokról. Az újvidéki és zombori zászlóaljok nyomban tovább folytatták utjukat. Zászlóaljunk hangos kúrtszóval kedden d. u. vonult be a városba. A laktanyába érkezve imához fuvott a kúrtszó, melynek végeztével Schneider Frigyes százados szép szavakban bucsuzott el a legénységtől, valamint a tartalékos tisztektől. A tartalékos legénységet rögtön szabadságolták, ugyszintén a tiszteket is, kiknek szabályszerű lejelentkezéséről a távozó parancsnok előzékenyen elállott. A fiúk alaposan lestültek a nap hevétől, de nem panaszkodtak, hogy tuleröltetésben lett volna részük. A gyakorlatok alatt a leghumánusabb intézkedések voltak foganatba véve és egy pillanatra sem engedte meg a hadvezetőség a hiábavaló erőltetett meneteléseket. A hőség és az esőhiány a gyakorlatok kezdetétől fogva mindvégig nagy volt; honvédeink azonban derekasan megállták helyüket és a legfelsőbb helyről dicséretben is volt részük. A szabadságolásra nézve, amint értesültünk, még nem történt végleges intézkedés a honvédelmi miniszterium részéről. A II-od éves legénység egyelőre további parancsig vissza lett tartva.

Az óverbási szarvasmarhadijazas elhalasztása. A Bács-Bodrog vármegyei gazdasági egyesület által Óverbász községbe folyó évi szeptember hó 13-ára kitűzött szarvasmarhadijazást az ott fellépett száj- és körömfájás miatt az egyesület későbbre elhalasztotta.

Bucsubankett. A zombori helyőrség tisztikara szerdán este Schneider Frigyes százados tiszteletére, az „Elefánt“ szállóban bucsulakomát rendezett. A lakomán jelen volt ugy a honvédség, valamint a csendőrség tisztikara teljes számmal, a távollevő közös hadseregbeliek képviselőiben pedig Dicht Adolf alezredes, állomásparancsnok és tisztelői nagy számmal. A lakoma folyamán sok szép felkészítő hangzott el bucsuképpen a népszerű parancsnokra, melyekre a bucsuzó parancsnok meghatottan mondott köszönetet. A lakoma a legvigabb hangulatban eltartott a reggeli órákig.

Eljegyzések. Maletásky György, okleveles községi jegyző eljegyezte Lugumerszky Zórka kisasszonyt, Lugumerszky Plátó zombori kereskedő leányát. — Gyetvay Andor bacsalmási gyógyszerész eljegyezte Kubinszky Stefánia kisasszonyt, Kubinszky Pál szentistváni érsekuraldalmi számtartó leányát.

Községi orvosválasztás. Bácsfeketehegy község képviselő testülete dr. Scherer János volt egyetemi első asszisztent, a bácsfeketehegyi „Társas kör“ érdemes elnökét egyhangu lelkesedéssel községi orvossá megválasztotta.

Ösztöndíjpályázatok. Városunk tanácsa pályázatot hirdet a Gyalokay Rozália-féle ösztöndíj-alapítványra és a Papházy leánykibázásító alapra. Az előbbeni 900 kor. jutalom két ösztöndíjas állásra, szeptember 25-iki lejáráttal róm. kath. tanulók részére. Utóbbi 84 korona segély 10 gör. kel. vallású férjhezmenendő leány részére október 31-iki lejáráttal. Bővebb feltételek a tanácsnál tekinthetők meg.

Halálozás. Littvay Albert városi polgár életének 71. évében elhunyt. Az elhunytban Littvay Péter káplán, Littvay Antal törv. jegyző és Littvay Béla joghallgató édesatyjukat gyászolják. Temetése ma délután 5 órakor megy végbe.

Orvosválasztás. Kunbaja község képviselőtestülete dr. Stern Oszkár bajai gyakorlóorvost községi orvossá megválasztotta.

Alapszabály jóváhagyás. A belügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök a zombori állami tisztviselők egyesülete alapszabályait jóváhagyta.

Alapító tagság. Tatabáza községe mint testület a „Bácsmezei kör“ alapító tagjai sorába lépett.

Halálozás. Krull Emilné szül. bazsini Hazslinszky Irén, Krull Emil zombori m. kir. honvédszázados neje folyó hó 6-án hosszas szenvedés után Kassán elhunyt.

Huszártisztek löversenye. A szabadkai m. kir. 4. honvédszázad tisztkara vasárnap délután tartotta meg nagy-szabású löversenyét, mely a palicsi ut mellett folyt le. Dacára a szokatlan nagy hő-ségnek és pornak, impozáns közönség nézte végig a versenyt, melynek eredményéről az alábbi tudósításunk számol be: I. Gátverseny, 2800 méter távolsággal és 7 sövényvel. Négyen indultak a kitlított díjakért. Első lett Fátra. Lovagolta Olasz Ödön főhadnagy; második Pibent, lovagolta Viczián Elek főhadnagy. Harmadik Paracs, lovagolta Zuna Antal főhadnagy. II. Akadályverseny 3200 méter távolsággal és 9 akadályal. A kitlított díjakért 38 tiszttel indult. Első lett Vétó, lovagolta Köllner főhadnagy; második Nagyuram, lovagolta Schnitzler Károly százados; harmadik Ibolya, Meskó Kálmán hadnagy. III. Altisztí vadásverseny. Első lett Scultéty (4. század), második Mackó (5. század), harmadik az első század egy altisztje. IV. Akadályverseny 3200 méter távolsággal és 9 akadályal. A 12 versenyző között első lett Lenke, lovagolta Rapaich Richárd főhadnagy; második Flóra, lovagolta Samarjay Géza főhadnagy és harmadik Iza, lovagolta Fimpl Ferenc hadnagy. V. Huszár vadásverseny. Az első és második díjat a 4. század egy-egy legénye, a harmadik egy ötödik század-beli huszár vitte el. VI. Akadályverseny 4000 méter távolsággal és 11 akadályal. A díjakért 19 huszártiszt futott. Első lett Gohér, lovagolta Köllner főhadnagy; második Biri, lovagolta Tóth Kálmán százados. VII. Vigaszverseny 2800 méter távolsággal. Első lett Harcos, lovagolta báró Podmaniczky Endre százados és a második Legjobb, lovagolta Marsó László hadnagy. Késő délután volt már, mikor az élvezetes verseny szin-helyéről megindult hazafelé a közönség.

Eljegyzés. Nemesmiliticsi Alföldy Béla eljegyezte nemesmiliticsi Kuluncsits Blanka kisasszonyt, özv. Kuluncsits Viktorné szül. borsódi és katymári Latinovits Emma leányát.

Értesítés. A zombori kereskedő-inasiskolai beiratások — mind a három osztályba — az 1903/4. iskolai évre folyó hó 12-én, szombaton délután 6 órától 8 óráig történnek a központi elemi iskola helyisége-ben. A tanítás pedig 14 én, hétfőn kezdődik. A tanítás díja 12 korona, melynek felét a beiratáskor, felét meg 1904. februárius hó elején kell lefizetni. A kereskedő-inasiskola igazgatósága.

Kalmár Antal a szegedi állam-fogházban. Szombaton érkezett meg az igazságügyminiszter leirata a szegedi kir. kerületi börtön igazgatóságához, amely Kalmár Antal dr. t. e. hó 15. napján három hónapra beutalja az államfogházba. Ez az a háromhavi államfogházbüntetés, melylyel Kalmár nagy feltűnést keltett munkájáért a budapesti esküdtszék sújtotta.

Gyászhir. Vettük a következő gyász-jelentést: burghwebri Przedak Mária szül. Ried, fájdalomtól megtört szívvél tudatja ugy a maga, valamint leánya Mária nevében, szeretett férjének illetőleg atyjának, burghwebri lovag Przedak Károly urnak, cs. és kir. nyug. vezérőrnagynak, a hadi ékítménnyel díszített vaskorona-rend és a Lipót-rend lovagjának, a katonai érdemérem, a Legfelsőbb elismerés, a hadiérem, a jubileumi emlékérem és a szolgálati jelvény tulajdonosának, Livno város díszpolgárának stb. stb. f. hó 3 án reggel hét órakor történt gyászos elhunytát. Az elhunyt vezérőrnagy a multakban városunkban szolgált a 23. Ajróldi ezred kötelékében és a társaságnak igen kedvelt tagja volt. Az elhunyt nagyszámu jó barátai és ismerősei mély sajnálattal vették tudomásul a gyász-hirt s nevében az elhunyt régi jó barátja id. Heindlhofer Róbert fejezte ki részvétüket az özvegynek. A temetés f. hó 5 én ment végbe Bécsben nagy részvét mellett.

Öngyilkossági kísérlet. Hétfőn délután Kosaras Julis, pacseri illetőségű 18 éves cselédleány, aki Fischer zöldfa utcai kereskedőnél szolgált, mosó szódával meg-mergezte magát. A leány tettét a házban

hamarosan észre vették és orvost hívtak. A megjelent orvos bevittette a leányt a kórházba, ahol nyomban gyomormosást alkalmazott s ennek folytán hibetőleg megmenthető az élet-nek. Tettének oka ismeretlen.

Műkedvelők előadása. Az ujszivi tanulóifjúság augusztus hó 29-én tánc-vigalommal egybekötött műkedvelői előadást rendezett, melynek tiszta jövedelméből a Schweidel szobor alapja javára és az országos Rákóczy-alap javára 20—20 koronát juttatott. A derék tanulóifjúságnak e nemes cselekedetét, példaként állítjuk megénk tanulóifjúsága elé.

Sulyos ítélet egy párbajügyben. A szegedi kir. tábla egyik büntetőtanácsa kedden tárgyalta Vén András elnökle alatt ifj. bajsai Vojnich Sándor országgyűlési képviselő és Jakobesich Gyula földbirtokos párbajügyét, amelyben tudvalevőleg Jakobesich sulyosan megsebesült. A szabadkai büntető-bíróság ez év április hó 3 án tárgyalta ezt az ügyet, amikor is mindket vádlottat 3—3 napi államfogházra ítélte. A szegedi kir. ítélő-tábla sokkal szigorubbant fogta fel a párbajozók ügyét, amennyiben a felebbezési főtárgyaláson Jakobesich Gyula büntetését 8 napi államfogházra, bajsai Vojnich Sándor büntetését pedig 1 havi államfogházra emelte fel. A szigorú ítélet érthető feltűnést keltett Szegeden a hallgatóság körében, akik között több szabadkai is volt, valamint az egész megyében is.

Végzetes tévedés. Nagy szerencsétlenség történt szerdán délután a szabadkai Mária-Valéria kórházban. Egy szegény irgalmas nővér véletlen tévedés folytán orvosság helyett tömény karbolsavat adott be két gyermeknek, akik ennek folytán rövid néhány pillanat múlva kilehették ártatlan lelküket. Az áldozatok egy 2½ éves szentiváni fiú, Mihajlovits István és egy Kőszegi István nevű másfél éves leány. A nagy szerencsétlenség óriási izgatottságot keltett Szabadkán és mindenki mély részvéttel van a szerencsétlen nővér iránt, aki véletlenül és saját hibáján kívül gyilkosa lett két ártatlan teremtesnek. Az ügyészség megindította a vizsgálatot.

Agyonütött rendőr. A szántovai nagykorosmában mulatott kisasszony napján néhány legény. Ezekbe belekötött Bakó István és Horváth István, a falu két legduhajabb legénye. Korsós György és Gortra Mátyás rendőrök léptek közbe, amikor azt látták, hogy most mindjárt bieskára kerül a sor. Mikor a két rendőr a legényeket csendre intette, Bakó és Horváth dühbe feljött fordult. Rájuk rohantak és Korsós György rendőrt ugy fejbe ütötték, hogy az másnap reggelre meghalt.

Szarvasmarhadijosztás Karavukován.

— Saját tudósítónktól. —

A vármegyei gazdasági egyesület, annak hódási fiókja és a karavukovai „Gazdakör“ Karavukován a község melletti erdőben igen sikertelt szarvasmarhadijosztást rendezett. A vármegyei gazdasági egyesület tagjai közül Falcione Nándor alelnök vezetése alatt Szilávy Elemér, Csibás Béla, Falcione Sándor, Trischler Gyula, Halm Ottó, Vértesi Károly és Gyorgyovánszky György, a gazdasági egyesület igazgatója jelent meg. Pribil Ernő a vármegye képviselte. Hódásról is igen sokan voltak: a többi közt Rausch Ede, a hódási fiókegylet elnöke, Wissinger Richárd titkára, és a „Bácskai kigazda“ szerkesztője.

A vármegye küldöttségét Karavukova község határánál az előjáróság fogadta és az trombitaszó és mozsárdörgés mellett vonult be a községbe, amelynek főterén a karavukovai lövész-egylet díszfűzettel fogadta. Innen kivonultak az erdőbe, hol árnyas hős helyen folyt le a szarvasmarhadijosztás. Jutalomra 400 korona volt. Ebből 300 koronát a földmivélelőügyi miniszter, 40 koronát Rác György adott, a többit a hódási fiókegylet fedezte.

Jutalmat nyertek: Tehenekért: 50 kor. Schweisgut Mátyás (Veprovác), 30 kor. Pertschi Lőrinc (Hódás), 20 kor. Weimann Gergely (Karavukova), 10 kor. May Lőrinc (Hódás), 10 kor. Weimann János (Karavukova). — Üszökért: 40 kor. Weimann Lipót (Karavukova), 30 kor. Rohacsok Imre (Karavukova), 20 kor. Eckhardt Péter (Karavukova), 10 kor. Schieber Zsigmond (Karavukova), 10 kor. May Lőrinc (Hódás), 40 kor. Schweisgut Mátyás (Veprovác), 30 kor. Ofner István (Parabuty), 20 kor. Knöbl Ádám (Karavukova), 10 kor. Schniczler György (Karavukova), 10 kor. Weimann József (Karavukova). — Bikákért: 40 kor. Szendelbach József (Filipova), 30 kor. Schwab Benedekné (Hódás), 20 kor. Ofner Imre (Parabuty), 10 kor. May Lőrinc (Hódás), 10 kor. Willmann Antal (Hódás).

Arany oklevelet nyertek: Knöbl Antal (Parabuty), Pertschy Lőrinc (Hódás), Eckhardt Péter (Karavukova), Weimann János (Karavukova), Schwarzwälder István (Karavukova), Merkl Vendel (Hódás), Domity Nenád (Déronya), Karavukova községe. Ezüst oklevelet kaptak: Hermann Gergely (Karavukova), Pfeifer Alajos (Karavukova), Haag Antal (Hódás), Butreh János (Karavukova), Schweisgut Mátyás (Veprovác). Bronz oklevelet kaptak: Pertschy Lőrinc (Hódás), Schwarzwälder János (Karavukova).

A kiállított anyag nem volt igen nagy, de majdnem mind nyugoti származású, jól táplált és jól kezelt állapotban volt, ami a tejjgazdaságok örvendetes szaporodására enged következtetni.

A díjak kiosztását több mint háromszáz terített bankett követte, amelyen az első felköszöntőt a király őfelségére dr. Falcione Nándor, a gazdasági egyesület alelnöke mondotta. Felköszöntőket mondtak még: Vértesi Károly, Hesz Márton, Rausch Ede, Gyorgyovánszky György stb.

Szerkesztői üzenetek.

K. A. Óhajának csak az esetben tehetnénk eleget, ha a jövőben versei megütnék lapunk mértékét. „Utolsó tanítás“ című, hozzánk küldött költeményében a gondolat igen szép, a kidolgozás azonban nagyon kezdetleges. — Öntől jobb dolgokat vártunk!

H. M. Szeged. Verse az első strófaban meglehetősen indul; a folytatás és a vég azonban minden — csak éppen költemény nem. Nagyon sokat kell még írnia szépet, jót, kifogástalant, hogy munkatársaink sorába sorozzuk.

NYILTTÉR.*)

Bucsuzás.

Mindazon jóbarátaim s ismerőseimnek, kikhez bácskai tízéves tartózkodásom kellemes emlékei fűznek s kiktől Deésre szárny-parancsnoki minőségben történt áthelyezésem folytán az idő rövidsége miatt személyesen bucsut nem vehettem, ez uton mondok egy feledhetetlen „Isten-hozzádot“, kérve, hogy tartsanak meg továbbra is szívélyes barátságukban.

Zombor, 1903. szeptember hó 10-én.

simonyi és varsányi Simonyi József,
magy. kir. esendőrőfhadnagy.

Bucsuzás.

Kalocsára való eltávozásom alkalmából, az idő rövidsége miatt, ez uton mondok szíves „Isten hozzádot“ minden jó barátomnak és ismerősömnek.

Resch Ignác,
képezdei tanár.

*) Az e rovatban közlöttékért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

MINDENNEMŰ
KÖNYVNYOMDAI MUNKÁK

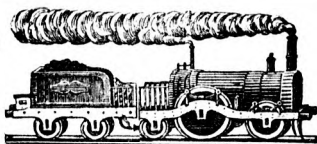
DISZES KIVITELE

A BÁCSCSA KIADÓHIVATALÁBAN

FELVÉTELEK.

Magyar királyi állam-vasutak nyári menetrendje.

ÉRVÉNYES 1903. ÉVI MÁJUS HÓ 1-ÉTŐL.

Oda						Budapest—Zimony—Belgrád.						Vissza	
szem. v.	tv. sz. sz.	gyorsv.	szem. v.	szem. v.		szem. v.	szem. v.	gyorsv.	szem. v.	tv. sz. sz.			
7.15		2.40	3.10	10.20	ind. BUDAPEST k. p. u.	érk.	7.05	9.50	1.05		6.55		
12.33		5.47	7.42	4.05	érk. SZABADKA	ind.	11.50	5.05	9.46		1.56		
1.22	4.10	5.56		5.30	ind. SZABADKA	érk.	10.53	7.34	9.34		1.21	7.15	
1.51	4.45			5.59	Csantavér		10.21	6.59			12.56	6.14	
2.18	5.18	6.27		6.28	Bács-Topolya		9.57	6.34	9.02		12.34	5.17	
2.44	5.46	6.42		6.54	Hegyes-Feketehegy		9.27	6.02	8.46		12.06		
3.05	6.10	6.56		7.16	Verbász		9.01	5.39	8.33		11.48		
3.26	6.44			7.38	O-Kér		8.36	5.11			11.29		
3.44	7.05			8.07	Kiszács		8.16	4.50			11.13		
4.06	7.30	7.41		8.29	érk. UJVIDÉK	ind.	7.51	4.24	7.50		10.52		

Oda			Szabadka—Ó-Becse			Vissza		
v. v.	sz. v.		v. v.	sz. v.		v. v.	sz. v.	
4.40	1.30	ind. SZABADKA	érk.	8.34	5.25			
5.08	1.58	Békova		8.07	4.58			
6.19	3.21	érk. ZENTA	ind.	6.40	3.40			
7.47	5.27	Ada		5.26	2.19			
8.10	5.42	Mohol		5.05	2.02			
8.30	6.02	Bács-Petrovostelló		4.39	1.37			
8.56	6.28	érk. Ó-BECSE	ind.	4.10	1.10			

Oda			Szeged-Rókus—Zenta			Vissza		
v. v.	sz. v.		v. v.	sz. v.		v. v.	sz. v.	
4.15	2.00	ind. SZEGED-ROKUS	érk.	8.51	5.41			
4.40	2.23	Röszke		8.28	5.19			
4.58	2.42	érk. HORGOS (136)	ind.	8.07	5.01			
5.01	2.50	ind. HORGOS	érk.	7.57	4.49			
5.20	3.09	Bács-Martonos		7.39	4.31			
5.43	3.32	Ó-Kanizsa		7.25	4.17			
6.04	3.54	Adorján		6.56	3.53			
6.29	4.19	érk. ZENTA	ind.	6.30	3.28			

Oda			Szabadka—Baja			Vissza		
sz. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.
4.50	1.47	6.43	ind. SZABADKA	érk.	9.29	12.43	10.28	
5.29	2.22	7.18	Csikéria		8.56	12.10	9.52	
6.08	2.54	7.50	Bács-Almás		8.24	11.48	9.23	
6.09	3.00	7.56	Almás		8.19	11.33	9.02	
6.34	3.26	8.25	Bikity-Borsód		7.54	11.08	8.34	
7.08	4.00	8.59	érk. BAJA	ind.	7.17	10.32	7.43	

Oda			Baja—Ujvidék			Vissza		
v. v.	v. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	v. v.	v. v.	v. v.
4.00		1.15	ind. BAJA	érk.	9.15			6.50
4.11		1.25	Baja-szállás		9.08			6.42
4.25		1.38	Vaskut		8.53			6.26
4.51		2.01	Gara		8.32			6.00
5.09		2.16	Pigycsa		8.17			5.35
5.37		2.39	Sztanisics		8.00			5.12
5.56		2.56	Gákova		7.36			4.40
6.15		3.14	Nenadies		7.15			4.16
6.25		3.23	érk. ZOMBOR (étk.)	ind.	7.05			4.05
2.25	6.51	3.51	ind. ZOMBOR (étk.)	érk.	6.20	11.20		7.00
2.31	6.57	3.57	Zombor-vásártér		6.13	11.13		6.52
2.41	7.07	4.07	Fernbach-szállás		6.04	11.04		6.41
2.50	7.16	4.16	Zsárkovác		5.56	10.56		6.32
3.06	7.30	4.30	Ó-Sztapár		5.42	10.42		6.15
3.35	7.49	4.49	Bresztovác		5.27	10.28		5.51
4.05	8.10	5.12	Hódságh		5.02	10.02		5.21
4.46	8.35	5.37	Parabut		4.43	9.45		4.43
5.00	8.49	5.51	Paraga		4.22	9.25		4.10
5.40	9.16	6.09	ind. GAJDOBRA	érk.	4.04	9.07		3.29
5.54	9.30	6.23	Bulkesz		3.50	8.55		3.14
6.16	9.45	6.38	Petrovác-Glozsán		3.39	8.44		3.00
6.50	10.10	7.03	Futtak		3.10	8.16		2.20
7.13	10.31	7.25	érk. UJVIDÉK	ind.	2.45	7.55		1.40

Oda						Szeged-Rókus—Szabadka						Vissza	
szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	vegyes v.	vegyes v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.	szem. v.
2.50	3.05	8.10	11.45	4.31	8.00	ind. SZEGED-ROKUS	érk.	7.01	10.46	3.24	7.07	12.12	10.36
3.11	3.22	8.27	12.01	4.47	8.26	Röszke		6.42	10.31	3.09	6.52	11.57	10.17
3.26	3.35	8.42	12.15	5.02	8.48	HORGOS		6.25	10.18	2.55	6.39	11.44	10.01
3.40	3.50	8.55	12.28	5.15	9.10	Királyhalom		5.58	10.05	2.36	6.26	11.31	9.45
3.56	4.05	9.08	12.41	5.29	9.30	Palics		5.42	9.53	2.24	6.14	11.18	9.29
4.09	4.17	9.19	12.53	5.40	9.48	érk. SZABADKA	ind.	5.25	9.40	2.10	6.02	11.05	9.10

JEGYZET. Az esti 8 órától reggel 5 óra 59 percig terjedő idő órászámai kövér betűkkel vannak nyomtatva. A menetrend baloldali számai felülről lefelé, a jobboldaliak pedig alulról felfelé olvasandók.

Oda			Szabadka—Dálya			Vissza		
v. v.	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.	sz. v.	v. v.
5.00	2.02	6.10	6.25	ind. SZABADKA	érk.	6.50	9.24	12.59
5.25	2.26		6.56	Tavankut		6.17		12.37
5.45	2.46	6.41	7.23	Bajmok		5.53	8.54	12.20
6.16	3.17	7.05	8.05	Nemes-Militics		5.02	8.28	11.44
6.30	3.31	7.17	8.27	érk. ZOMBOR	ind.	4.40	8.17	11.27
7.03	4.02	7.37		Prigl.-Szent-Iván		7.56	10.58	8.04
7.17	4.16	7.47		Szóna		7.46	10.42	7.48
7.29	4.28	7.57		érk. GOMBOS	ind.	7.37	10.30	7.30
9.23	5.25	8.42		ind. ERDŐD	érk.	6.57	9.22	6.03
9.35	5.37	8.52		érk. DÁLYA	ind.	6.46	9.10	5.50

Oda			Ó-Becse—Ujvidék			Vissza		
sz. v.	v. v.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	v. v.	sz. v.	v. v.	sz. v.
4.40	9.50	4.25	ind. Ó-BECSE	érk.	6.55	12.43	7.44	
5.05	10.21	4.49	Bács-Földvár		6.33	12.16	7.23	
5.27	10.48	5.10	Csurogh		6.15	11.47	7.03	
5.49	11.22	5.32	Zsablya		5.50	11.13	6.37	
6.04	11.45	5.47	Gospodince		5.31	10.44	6.21	
6.30	12.24	6.11	Temerin		5.14	10.20	6.04	
6.39	12.36	6.20	Járek		4.58	9.50	5.46	
6.53	12.53	6.34	érk. VASKAPU	ind.	4.43	9.31	5.31	
7.01	1.07	6.36	ind. VASKAPU	érk.	4.40	9.24	5.23	
7.25	1.35	7.00	érk. UJVIDÉK	ind.	4.15	8.55	5.00	

Oda			Ujvidék—Vaskapu—Titel			Vissza		
sz. v.	v. v.	sz. v.	v. v.	sz. v.	v. v.	sz. v.	v. v.	sz. v.
6.37	5.10	ind. UJVIDÉK	érk.	6.00	3.01			
7.00	5.38	érk. VASKAPU	ind.	5.33	2.38			
7.05	5.50	ind. VASKAPU	érk.	5.28	2.33			
7.31	6.24	Káty		5.06	2.15			
7.42	6.38	Tiszakálmánfalva		4.43	1.56			
7.57	7.00	Kovil-Szent-Iván		4.25	1.41			
8.11	7.18	Vilova—Gardinovec		4.04	1.26			
8.24	7.34	Lok		3.48	1.14			
8.37	7.50	érk. TITEL	ind.	3.32	1.00			

Oda			Hegyes-Feketehegy—Palánka			Vissza		
v. v.	v. v.		v. v.	v. v.		v. v.	v. v.	
6.59	6.50	ind. HEGYES-FEKETEHEGY	érk.	5.53	5.40			
7.21	7.13	Teleska		5.30	5.18			
7.41	7.38	Kula		5.18	5.06			
7.53	7.50	Béla-puszta		4.53	4.45			
8.06	8.08	Torzs		4.39	4.31			
8.32	8.37	Deszpot-Szt-Iván—Pivnica		4.20	4.12			
8.49	8.55	Szilbás		3.51	3.47			
9.21	9.21	ind. GAJDOBRA	érk.	3.39	3.35			
9.53	9.53	érk. PALÁNKA	ind.	2.55	2.45			

HIRDETÉSEK.

Egy okleveles óvónő,

ki a magyar és szerb nyelvet tökéletesen bírja, hajlandó helyben, vagy vidékre gyermekek mellé mint **nevelőnő** menni, szerény feltételek mellett.

Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal. 3-3

3555. szám. Zombori kir. ügyészségtől.
k. t. 1903.

Árlejtési hirdetmény.

A zombori kir. ügyészség közhírré teszi, hogy a feltgyelete alatt álló zombori kir. törvényszéki fogházban elhelyezett letartóztatottak 1904. évi, esetleg 1904--1907. évi élelmezésének, úgy az apatini, hódási és kulai kir. járásbírósi fogházakban elhelyezett letartóztatottak 1904. évi, esetleg 1904--1907. évi élelmezésének együttes biztosítása tárgyában **1903. évi szeptember hó 28-án délelőtt 9 órakor** a királyi ügyészség hivatalos helyiségében zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött árlejtés tartatik.

Bánatpénz 2000 korona.

Kikiáltási ár egy főtt étadagya 22 fill., 56 dkgr. kenyérré 10 fillér, együtt 32 fillér.

Az árlejtési feltételek a hivatalos órák alatt a kir. ügyészségnél megtekinthetők.

Felhívotnak vállalkozni óhajtok, hogy a szabályszerűen felszerelt, bélyegzett és bánatpénzzel vagy megfelelő értékű állami értékpapirokkal, vagy szintén megfelelő értékű az állam által kamatbiztosított értékpapirokkal ellátott zárt írásbeli ajánlatukat 1903. évi szeptember hó 28-án délelőtt 9 óráig a zombori kir. ügyészségnél nyújtsák be, illetve a szóbeli árlejtésnél személyesen vagy meghatalmazottjaik által képviselve jelenjenek meg.

Zombor, 1903. szeptember 6.

Kerekes János,

3-1

kir. ügyész.

629. szám.
1903.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zombori tekintetes kir. törvényszék 1903. évi S. p. III. 380/2. számú végzése következtében dr. Falcione Nándor zombori lakos javára Fischer Teréz zombori lakos ellen 160 kor. és járulékaik erejéig 1903. évi augusztus hó 18-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 2701 korona 60 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: butornemek, borok és egyéb ingók nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a zombori kir. járásbírósi 1903. évi V. 912/2. számú végzése folytán 160 kor. tőkekövetelés, ennek 1903. évi május hó 1-ső napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 52 kor.-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Zomborban alperes lakásán leendő eszközésére **1903. évi szeptember hó 23-ik napjának délelőtti 9 órája** határidőül kitétik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén beesáron alul is el fognak adatni.

Zomborban, 1903. szeptember hó 5-én.

Cservenka Lajos,

kir. bír. végrehajtó.

KEIL-LAKK

legkitünőbb mázoló-szer paha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glasur“ fénymáz 45 kr.

Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 20 kr.

Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

8-6

Weidinger S. és Zs. cégnél Zomborban.

Kiadó lakás.

Az apatini uton, a városi kórházzal szemben egy kényelmes és száraz uri lakás **f. évi november hó 1-től kiadó**. A lakás 3 utcai, 1 udvari szobából, 2 konyhából, zárt folyosóból s szükséges mellékhelyiségekből áll. Évi bére 500 korona. Bővebb felvilágosítással szolgál a tulajdonos, **Bosnyák József** rézműves. 5-2

Két fiatal segéd,
egy tanonc *—1

azonnal felvétetik
ifj. Heindlhofer R.
fűszerkereskedésében, Zombor.

HIRDETÉSEK

FELVÉTELEK

LAPUNK KIADÓHIVATALÁBAN.

ELSŐ BAJAI AGYAG-, CEMENT- ÉS GIPSZÁRUGYÁR
Özv. SPITZER SIMONNÉ és TÁRSA.

Ajánlják: **templomok, folyosók, kapubejáratok, konyhák, fürdőszobák, üzlethelyiségek, gépházak, kertiházak** stb. kövezetének, ugyszintén falak burkolására

egyszerű és diszes Metallique lapjaikat,

mint legszebb, legtartósabb és legolcsóbb burkoló anyagot.

Préselt járdatégla, gipszdiszitmények, cement diszcserép.

Mintalapokkal és költségvetéssel bármely hajó- vagy vasutállomásra szívesen szolgálunk.

*—7

Telefon 33.